

GCL - BERICHTEN

Beste vrienden,

De afgelopen Paastijd zijn me twee feesten meer in het oog gesprongen dan andere jaren. Op Hemelvaart was er het vormsel van mijn oudste dochter. Jacques Haers SJ vertelde in zijn homilie dat de leerlingen van Jezus bij Zijn ten hemel opneming meer ruimte kregen. Jezus was er niet meer om hen alles uit te leggen. Het is nu aan ons om onze weg ten leven te gaan. Het geheim van de schepping ligt net hierin dat je ruimte krijgt en geeft aan anderen om te groeien naar Zijn voorbeeld.

Net op Pinksteren hadden we in onze GCL-bijeenkomst een contemplatieve dialoog rond een stukje 1 Joh 4. Over de liefde van God die er eerst was en die maakt dat wij kunnen liefhebben en tot leven kunnen komen. Over de Zoon die is gezonden om ons tot leven te brengen en ons verzoening aan te bieden. Iedereen sprak ronduit vanuit zijn ervaring, iedereen vertolkte op die manier Pinksteren en het voelde goed samen te zijn rond ons fundament.

De ruimte die we hebben gekregen willen we zo weer open stellen voor Zijn Scheppende kracht, in vrijheid alles in Zijn handen leggen zoals Ignatius zei met zijn Neem Heer en aanvaard...

Ivo Raskin
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Een nieuw opvoedingsproject

De jezuïetenorde verzorgt wereldwijd onderwijs aan meer dan 1 miljoen leerlingen en studenten. Het is een enorme dienst aan de jeugd en tevens een grote verantwoordelijkheid. Wat begon als een antwoord op de dringende vraag van enkele bisschoppen en leken is 400 jaar later misschien wat al te vanzelfsprekend geworden.

Om dit vanzelfsprekende te doorbreken besloot de orde in 1986 haar opvoedingsproject opnieuw te doordenken en te herschrijven. Dit proces mondde uit in een lijvig document dat als de 'karakteristieken van de jezuïetenopvoeding' bekend zou worden. In 1988 gebruikte de Vlaamse jezuïetenprovincie dit document als basis voor haar 'hedendaags opvoedingsproject voor de Vlaamse jezuïetencolleges', het zogenaamde 'groene boekje'. Het zou een hele generatie van directies en leerkrachten inspireren. Vorig jaar tenslotte werd dit groene boekje grondig herschreven in het besef dat we na vijftieng jaar in een nieuwe context staan die een nieuwe dynamiek en verwoording vereist.

Waarom een opvoedingsproject ?

Kort na de aanslagen in Parijs las ik dit berichtje in de krant dat me tot nadenken stemde: De CEO van de KBC diende vanuit zijn hoofdkantoor in Molenbeek de kwartaalupdate van zijn bedrijf toe te lichten. Hij meldde het volgende : 'Ik hoor de sirenes. Politiewagens rijden af en aan. Het voelt wat onwennig om in die omstandigheden kwartaalcijfers voor te stellen. De vreselijke gebeurtenissen zetten alles in een ander perspectief, ook voor mij. De slachtoffers waren het ene moment gelukkig, en in een vingerknip was alles voorbij. Ik vind het lastig om nu met onze doelstellingen uit te pakken. Ik denk nu meer aan de waarden van respect en tolerantie die ik belangrijk vind.'

In dit citaat zitten twee woorden verscholen die m.i. essentieel zijn om het belang van een opvoedingsproject te begrijpen : doelstellingen en perspectief. Elke school wordt geacht de doelstellingen te halen die de overheid haar oplegt. Die doelstellingen zijn vaak erg concreet en zorgvuldig opgesomd. Ze beogen zowel intellectuele kennis als de vaardigheden om ermee om te gaan. Elk jezuïetencollege heeft natuurlijk als eerste opdracht om deze doelstellingen te realiseren. Wat de overheid evenwel niet of nauwelijks voorhoudt, is het grotere perspectief van waaruit die doelstellingen hun uiteindelijke zin en waarde halen.

De enkele keren dat ze dat wel doet, verglijdt ze ongemerkt in een louter economische logica. Nochtans verlangen leerlingen en ouders veel meer van onderwijs. Ze kijken uit naar een groter perspectief dat ook hun hart aanspreekt, hen uitnodigt tot verantwoordelijkheid en dat hen wegen tot geluk en zingeving aanreikt.

Het hernieuwde opvoedingsproject

Een groep van acht mensen, onder wie twee jezuiten en voor het eerst ook drie vrouwen, kwam twee jaar lang elke maand samen om het opvoedingsproject te herschrijven. Het was een heel boeiende onderneming met veel onderling respect, veel luisteren, schrijven, schrappen en soms helemaal van nul herbeginnen....

Achteraf gezien waren er twee essentiële kantelmomenten: Vooreerst merkten we dat het te vermetel was om louter vanuit hedendaags aanvoelen een 'pedagogie' te schrijven. Men verzandt al snel in een modieuze en weinig dragende terminologie. We realiseerden dat we bij niemand beter te rade konden gaan dan bij Ignatius zelf, bij zijn inspirerend leven en bij het boekje van de Geestelijke Oefeningen dat zoveel pedagogische wijsheid bevat. We besloten dus consequent vanuit onze eigen traditie te vertrekken om ons pas achteraf af te vragen hoe we de grondinspiratie aan ons huidig aanvoelen konden aanpassen. We geven hier één voorbeeld van deze werkwijze:

In de inleiding op de G.O. schrijft Ignatius : 'Wie de beschouwing ingaat met de waarheidsgetrouwe geschiedenis als grondslag, en vervolgens zélf overdenkt en overlegt ... zal meer smaak en geestelijke vrucht vinden dan wanneer de zin van de geschiedenis uitvoerig wordt verklaard door wie de oefeningen geeft. Want niet het vele weten verzadigt de ziel maar wel het innerlijk voelen en smaken. (G.O. nr. 2) In het hernieuwd pedagogisch project wordt dit als volgt geherformuleerd : 'In plaats van leerlingen te overladen met kennis, willen we hen smaak geven in kennen en kunnen. 'Veel' is vaak synoniem van oppervlakkig, versnipperd, vluchtig. De leerkracht zoekt een stimulerend aanbod voor de leerlingen en zet aan tot persoonlijke verwerking en uitdieping. Alleen wie zich het geleerde actief eigen maakt, leert echt bij.' (Ped. Proj. blz. 15)

Een tweede kantelmoment was het inzicht dat de jezuitenpedagogie een dynamisch proces is dat we het best in werkwoorden uitdrukken die mekaar aanvullen en opwekken. Uiteindelijk werden zo tien werkwoorden weerhouden die elk een aspect van de Geestelijke Oefeningen samenvatten. De uitdieping van deze werkwoorden leidde tot de finale tekst van een kleine honderd bladzijden. De tien werkwoorden zijn de volgende :

- Vertrouwen geven
- Zorg dragen voor leerlingen
- Uitdagen tot meer
- Smaak geven
- Reflecteren en kritisch kiezen
- De hele mens vormen
- Samenwerken, samen leven
- Perspectieven openen
- Zorg dragen voor de wereld
- Handelen in dankbaarheid.

Een verdere toe lichtung van deze werkwoorden overstijgt uiteraard het bestek van dit artikel. We wensen vooral te beklemtonen dat elk onderwijs een breder en dieper perspectief nodig heeft dat de talloze concrete doelstellingen overstijgt en we hopen dat het huidig opvoedingsproject aan die nood tegemoet mag beantwoorden.

Guy Dalcq,
Leraar Sint-Barbaracollege Gent

Vragen ter verdieping

Merk ik in mijn leven dit onderscheid tussen doelstelling en perspectief?
Wat kan ik doen om aan dat perspectief een groter belang in mijn leven te geven?
Welk van de bovenstaande werkwoorden vind ikzelf in opvoeding het belangrijkste?
Kan de tekst van het opvoedingsproject ook een inspiratie zijn voor onze GCL-groep?

Wens je het boekje *Ignatiaanse pedagogie in 10 bewegingen* te ontvangen?
Stuur een mailtje naar ignan@jesuits.net en we bezorgen je het.

Spelenderwijs de traditie (aan)sprekend maken.

Godly Play is een speelse methode van geloofsinitiatie en communicatie. Ze confronteert kinderen nooit zonder meer met de moraal van het (geloofs)verhaal. Een verteller stelt de traditie gewoon (aan)sprekend voor, zodat jeugdige toehoorders zelf het mysterie en de vreugde van God ervaren tijdens speelmomenten of creatieve verwerking. De verhalen zijn in het Engels gebundeld, na jarenlang schaaftwerk van grondlegger Jerome Berryman die zich op de Montessori-methode baseert.

Concreet rijken vertellers vier taalsoorten aan, variërend van geloofsverhalen die Gods aanwezigheid benadrukken, over parabels en de liturgische bewerking van onze traditie tot zelfs 'stilte' als bijzondere taalvorm.

Godly Play bestaat uit bouwstenen met verschillende onderscheiden momenten: we besteden veel aandacht aan het binnenkomen van de kinderen in een ruimte en aan het opbouwen van een kring. Daarna luisteren we naar het Woord van God dat telkens bestaat uit het spelen van het verhaal met duurzaam materiaal. Vervolgens zijn er het vraaggesprek en de creatieve verwerking met knutselmateriaal. We proberen altijd samen feest te vieren en te danken en zegenen de kinderen bij het verlaten van de ruimte.

Godly Play gaat niet over weetjes en evenmin over de moraal van het verhaal of het vermaken van kinderen. De verteller spreekt de nieuwsgierigheid en verbeelding van de kinderen aan om zo samen met hen een rijkdom van betekenissen te ontdekken in de verhalen. Kinderen mogen ontdekken hoe alle verhalen van God en mensen op een of andere manier verbonden kunnen zijn met hun eigen levensverhaal en hun relatie met God.

Als mama van 3 kinderen was ik al langer op zoek om de Bijbelse verhalen te kunnen hertalen naar de leefwereld van mijn kinderen met een open geest en blik op de christelijk traditie.

Door samen met andere gezinnen deel te nemen aan de Familiedagen in Drongen, leerde ik Ann Mollemans kennen die net terug was van Engeland en de opleiding tot trainer van Godly Play had gevolgd voor de Interdiocesane dienst voor gezinspastoraal (IDGP).

Ze geraakte er niet over uitverteld en ik was geboeid door de vernieuwende en frisse methode.

Katie en Ann, de eerste twee trainers in Vlaanderen, richtten een opleidingscursus in om verhalenverteller te worden en sindsdien heeft deze vorm van vertellen mij ook niet meer losgelaten.

Tegelijk is Godly Play eigenlijk een ignatiaanse manier om naar Bijbelverhalen te kijken. Het kan gezien worden als een spelende Lectio Divina met een verwondering in de vorm van een uitwisseling en een persoonlijke creatieve verwerking als terugblik. Het heeft ook iets van bidden met verbeelding.

In het boek van 'kinderen en spiritualiteit' van Rebecca Nye heb ik gelezen dat we kinderen niet moeten doen denken dat hun relatie met God pas kan beginnen als ze 'religieus leren spreken'. Beter is een medium aanbieden waarin kinderen kunnen ervaren dat God bij hen is en zij bij God zijn.

En dat is voor mij de grootste meerwaarde in de methode van Godly Play: de vrijheid en de mogelijkheid die ze krijgen om te ontdekken waar God in hun leven aanwezig is, of anders gezegd: God zoeken in alle dingen...

Ondertussen is een Godly Play-vereniging ontstaan in Vlaanderen en worden er regelmatig opleidingen en initiatie momenten aangeboden om de methode te leren kennen.

Met meer dan 200 verhalenvertellers zijn we steeds meer vertegenwoordigd in gemeenschappen, parochies en scholen en kunnen kinderen genieten van ons aanbod.

Zelf ben ik binnen de vereniging regioverantwoordelijke voor Vlaams-Brabant en Mechelen. Ik organiseer workshops om het materiaal te maken en heb ik ook een proefproject in de Universitaire Parochie (UP) waar elke maand een verhaal wordt verteld. Het heeft zeker bijgedragen tot mijn eigen spirituele groei en engagement naar kinderen toe om hen de rijkdom van onze traditie op een vernieuwende manier te leren kennen. En daar ben ik zeer dankbaar om. Tijdens het spelen van verhalen ontvang ik veel genade van de Heer.

Meer info over Godly Play is te vinden op:

www.godlyplay.be of www.gezinspastoraal.be/1060

In het najaar worden er terug cursussen tot verhalenverteller aangeboden. Wie weet ben jij ook geïnteresseerd? Je kan ook altijd vragen om binnen je team, parochie of school eens een initiatie moment mee te maken, we komen dan langs om een verhaal te spelen en wat uitleg te geven. We kunnen als vereniging ook workshops komen geven aan kinderen of groepen, ook voor volwassenen is dit mogelijk.

Stephanie Dethier, GCL-groep Kairos

Op een aantal plaatsen zijn er vaste Godly Play-momenten:

- Universitaire Parochie Leuven: maandelijks op zaterdagavond van 18 u. tot 19.15 u. Terwijl de kinderen bij Godly Play aanwezig zijn, kan je als ouder de *viering van zaterdagavond om 18.15 uur* in de St.-Jan-de-Doperkerk bijwonen. Zie www.kuleuven.be/up
- Oude Abdij Drongen: telkens op de eerste zondag van de maand van 10.15u tot 11.30u, niet in juli-augustus. Terwijl de kinderen bij Godly Play aanwezig zijn, kan je als ouder de lezing van *Voedsel voor Onderweg* bijwonen. Erna is er een viering die ook de kinderen bijgewoond wordt. Zie www.oudeabdij.be

GCL Wallonië

In Wallonië telt GCL 342 leden, waarvan twintig jezuïeten, vijf zusters en tien leken begeleider zijn.

Er zijn 47 plaatselijke gemeenschappen die onderverdeeld zijn in de regio's Henegouwen, Luik, Louvain-La-Neuve, Namen, Brussel. Sommige regio's hebben hun eigen regionaal team dat drie tot vier keer per jaar groepsactiviteiten, bijeenkomsten voor begeleiders en groepsverantwoordelijken coördineert. Dit team kan ook plaatselijke activiteiten organiseren, zoals eucharistievieringen en lezingen, om de banden en uitwisselingen tussen verschillende plaatselijke groepen te bevorderen.

Het nationaal bestuur staat in voor de ondersteuning van de volledige GCL. Dit bestuur organiseert opleidingen voor beginnelingen en gevorderden, voor groepsverantwoordelijken en begeleiders, en is ook verantwoordelijk voor de communicatie en de versterking van de banden tussen plaatselijke groepen, voor het contact met het Euroteam en met de uitvoerende raad op wereldniveau.

Plaatselijke groepen komen meestal maandelijks samen. Regionale gemeenschappen organiseren minstens drie keer per jaar bijeenkomsten voor groepsverantwoordelijken en één keer per jaar een regionale bijeenkomst. De nationale gemeenschap komt twee keer per jaar samen, de ene keer voor een opleiding en de andere keer voor de algemene vergadering. Om de twee jaar wordt een opleidingsweekend georganiseerd, om op stap met de bijbel Ignatius achterna te gaan.

Elke plaatselijke groep heeft zijn eigen manier van samenkomen. In bepaalde groepen eet men bij het begin van de bijeenkomst samen, in andere groepen ontspant men zich liever wat na de formele bijeenkomst, voor het vertrek. Doorgaans vieren lokale groepen geen eucharistie wanneer ze samenkomen. Slechts één of twee keer per jaar gebeurt dit wel.

Tijdens een bijeenkomst wordt er meestal eerst een gebed gelezen om de aanwezigheid van de Heer te voelen, daarna volgt de uitwisseling in drie rondes (de derde ronde kan een gebed zijn). Na de derde ronde geeft de groepsverantwoordelijke wat informatie over de grotere gemeenschap en algemeen nieuws. Tot slot blijft de groep nog even gezellig samen.

De inhoud van de bijeenkomst varieert. Sommige groepen spreken het liefst over het leven, andere hebben het liever over specifieke thema's of een boek dat ze een jaar lang lezen, steeds met aandacht voor de terugblik op het persoonlijke leven. Dit jaar worden de groepen aangemoedigd om minstens één bijeenkomst aan ecologie te wijden. Dit was ook het thema van de laatste nationale GCL-bijeenkomst.

Als financiële bijdrage betalen leden jaarlijks €50 of €75, wat wordt gebruikt voor de financiering van nationale en regionale activiteiten, communicatie, administratie, reiskosten voor bestuursleden van het nationale team, opleiding voor begeleiders, bijdragen voor het Euroteam en de uitvoerende raad op wereldniveau, het jeugdnetwerk, en de reiskosten van Eurolinkvertegenwoordigers.

Wat de leeftijd van de leden betreft, is slechts 15% jonger dan 35 jaar.

GCL heeft één gemeenschappelijk project: tien jaar lang hield GCL twee studentenkoten open. Dit jaar bleef er nog één studentenkot over, in Namen. Dit kot wordt niet door GCL gefinancierd.

Sinds zes jaar bestaat er een opleiding voor geestelijke begeleiders die tijdens vijf weekends over een periode van achttien maanden wordt georganiseerd. Dit geeft de deelnemers de tijd om ervaring op te doen en wat ze tijdens de weekends hebben geleerd onder de knie te krijgen. Tijdens de opleiding komen verschillende thema's en disciplines aan bod: ervaringen van Ignatius, antropologische kwesties, menswetenschappen, psychologie, de geestelijke oefeningen, het charisma van GCL, de algemene beginselen,... Deze opleiding werd al drie keer gegeven en daar zijn vijftientig nieuwe Belgische en Luxemburgse begeleiders uit voortgekomen.

GCL-Wallonië communiceert via drie kanalen: een maandelijks nieuwsbrief met activiteiten waarin je kunt doorklikken naar de website, een tijdschrift dat elk trimester wordt uitgegeven met artikels over specifieke onderwerpen, de website die onlangs werd vernieuwd en waarop je gemakkelijk en snel aankondigingen over activiteiten, materiaal en artikels kunt terugvinden: www.cvx-belgique.org.

De hoop en de prioriteiten voor de toekomst gaan in dezelfde richting als de prioriteiten die de Wereld-GCL-Gemeenschap voorstelt: vanuit onze wortels naar de grenzen trekken. Deze dynamiek nodigt ons uit om onze blik te verbreden, onze kennis over wie we zijn te verdiepen en onze geest ontvankelijk te maken voor een aantal kwesties die voor Europa in het bijzonder en voor de wereld in het algemeen cruciaal zijn. Het is belangrijk dat we onze schat met jongeren delen, dat we ons bewust zijn van de ecologie, dat we een taal van wijsheid ontwikkelen om mensen te ontmoeten die op zoek zijn naar zin in hun leven. Dit zijn twee prachtige uitdagingen die ons een aantal jaren zullen bezighouden!

Tome Najdovski, CVX Wallonie

Vertaling: Nathalie Salazar, GCL-groep Ontmoeting

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschappen van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin - Warotstraat 19A - 3020 Herent - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland

Redactie GCL-berichten: Luc Buffel, Ward Biemans SJ, Renate Cauwels, Nathalie Salazar, Ann Sieuw en Cecilia Vanneste - gcl-berichten@telenet.be

Vormgeving: Ludwig Van Heucke SJ

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50)

GCL-rekeningnummer: IBAN: Be54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

AT THE FRONTIERS met asielzoekers

Sinds vorig jaar kunnen jongeren verspreid over meerdere periodes (tussen 25 juni en 9 oktober 2016, telkens voor een periode van 23 dagen) naar Ragusa (Sicilië) gaan om er als vrijwilliger te werken in een jongerenkamp met bootvluchtelingen. De nood voor hulp van vrijwilligers is er hoog. De Europese GCL voorziet begeleiding zodat de jongeren (studenten +18 en jonge werkkenden tot 39 j.) een goede opvang krijgen tijdens dit project.

Kostprijs: €275, incl. bed-brood-bad. Reiskosten niet inclusief. Financiële moeilijkheden mogen evenwel geen belemmering zijn om mee te gaan.

Interesse? Zie meer info op de GCL-website:
www.gclvlaanderen.be/pages/vluchtelingen

Vorig jaar waren twee Vlaamse meisjes present. Lees hun getuigenis op
www.gclvlaanderen.be/docs/nieuwsbrief29.pdf
www.kerknet.be/kerknet-redactie/artikel/sara-loobuyck-deelt-het-leven-van-bootvluchtelingen-sicili%C3%AB

Oproep: Weekend in Oude Abdij-Drongen

Van vrijdagavond 14 tem zondagmiddag 16 oktober gaat *Amar y servir* op weekend in de Oude Abdij Drongen. We reserveerden nog extra kamers voor andere GCL-leden of GCL-groepen. De inhoud is nog niet helemaal klaar maar zoals vorig jaar willen we ons onderdompelen in het '*ora et labora*': inleidingen, stilte, uitwisseling en werken in de tuin van de Oude Abdij. Heeft je groep of heb jij interesse? Geef een seintje op gcl-berichten@telenet.be

Oproep: Vrijwilligers onthaal in Oude Abdij

Zoek je zinvol en leuk vrijwilligerswerk? De Oude Abdij zoekt mensen voor het verwelkomen van groepen en het mee ondersteunen van de medewerkers in het onthaal. Interesse? Geef een seintje op directeur@oudeabdij.be

GCL dag 24 april 2016

Op de laatste GCL-dag leidde Ben Frie SJ ons in over het thema 'kiezen op het kompas van Jezus'. Hij riep ons op om ons bewust te worden van ongeordende gehechtheden; ze vertroebelen onze waarneming zodat ze zich soms voordoen als iets goeds. De kunst bestaat erin om dit op te merken en er onverschillig voor te worden, en in te gaan tegen deze neigingen met veel geduld en zelfkennis. De toetssteen hiervoor vinden we in GO 53-54: het gesprek met Christus, van vriend tot vriend, waarbij ik naar mezelf kijk. Wat voel ik? Wat doe ik voor Christus? Kan ik Hem onder ogen komen en kan ik anderen bij Hem brengen? Als je hierin groeit, dan stroomt de liefde.

In de namiddag bekeken we de film *Staccato*, gemaakt door de leerlingen van het Sint-Jozefscollege in Aalst. Bij één van de leerlingen wordt een ingrijpende ziekte vastgesteld. Iedereen gaat er op zijn manier mee om, maar geleidelijk aan zie je een groei naar gedragenheid in de groep. Enkele individuele gehechtheden vallen weg en maken plaats voor de ander. Vervolgens was er een uitwisseling en een plenaire afsluiting, waar iedereen zijn dank uitsprak voor deze deugddoende bijeenkomst. Er mogen er nog meer volgen!

Ivo Raskin
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Ons zilveren jubileum: gevierd met een hoed en een strik !

"*Amar y servir*" doet misschien bij jou een belletje rinkelen of toch niet ? Voor onze Gentse GCL-groep met als thuisbasis Drongen betekent dit heel wat.

Reeds 25 jaar komen Cecilia, Anton, An, Luc, Ilse, Jan, Dominique en Joost maandelijks samen voor een broodmaaltijd, een viering en een moment van uitwisseling. Later sloten ook Mieke en Jef aan bij de groep, aanvankelijk onder de deskundige leiding van Jan en Lieven, nu samen met Bob.

25 jaar, in lief en leed, het doet ons denken aan het sacrament van het huwelijk en dat is het ook wel een beetje. Elkaar dragen, steunen, vallen en opstaan, genieten van elkaars nabijheid met als drijfveer de Ignatiaanse spiritualiteit. Geestelijke oefeningen, het levensgebed, fiches, bijbelteksten, literatuur, digitale adventsretraite, bidden onderweg,... zijn ons niet vreemd. In groep bepalen we telkens samen met onze begeleider Bob met welke leidraad we de komende periode op weg zullen gaan.

Een jaarlijks weekend in een abdij in het najaar versterkt dit samenzijn.

25 jaar "Amar y servir", reden voor een feestelijke bijeenkomst in 2016! En het moest er ook feestelijk uitzien: de vrouwen gingen op zoek naar een hoed en de mannen toverden een strik uit de hoed.

Cecilia dekte de tafel feestelijk, we brachten knabbeltjes en hapjes mee, Anton roosterde een heerlijk stuk lamsvlees op de BBQ en we sloten af met een heerlijk dessert.

Tijdens dit samenzijn werd ook met elkaar gedeeld wat GCL gedurende die 25 jaar voor elk van ons persoonlijk heeft betekend. Een voorwerp symboliseerde die betekenis en de verscheidenheid was groot : een kaars, een kroontje, een bril, een kaartje, een dobbelsteen,...

We kijken al uit naar ons gouden jubileum!

Dominique Van Acker

Lidgeld werkjaar 2016-2017 en vraag naar ietsje meer!

Het huidige werkjaar loopt ten einde en het is weer tijd om jullie een kleine bijdrage te vragen als GCL-lid (Betaling op IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB):

€25 per persoon voor gewone GCL-leden;

€6 voor niet-GCL-leden die enkel de GCL-berichten willen ontvangen (België);

€7,5 voor niet-GCL-leden die enkel de GCL-berichten willen ontvangen (Nederland).

Het lidgeld in Vlaanderen is het laagste ter wereld... Voor het komende werkjaar behouden we de hoogte van de bijdragen. Zonder de vrijwillige sponsors en de serieuze schenkingen is onze werking echter onbetaalbaar.

We willen dit jaar opnieuw werk maken van financiële ondersteuning aan een Europees project: het **GCL-werkkamp in Sicilië** waar jongeren hulp bieden aan bootvluchtelingen.

Zie elders in deze GCL-berichten of www.gclvlaanderen.be/pages/vluchtelingen

Het extra kopje koffie dat je schenkt is dus bestemd voor de Europese GCL die zich inzet om met jongeren en bootvluchtelingen op weg te gaan. Van harte dank!

Luc Buffel, penningmeester van GCL-Vlaanderen